

Moderne Tendenzen

Werken van afstuderenden aan de Koninklijke academie voor kunst en vormgeving in Den Bosch, afdelingen ruimtelijke vormgeving en schilderen. Tot en met 26 mei in de ruimte bij de aula van de Katholieke Hogeschool Tilburg, Hogeschoollaan 225.

(door Chris Bergman)

Vijf zojuist afgestudeerde kunstenaars presenteren hun werk en daarmee het gezicht van de Bossche academie, in een expositie in de Hogeschool. Vier van hen studeerden aan de afdeling schilderen, één aan de afdeling ruimtelijke vormgeving. „Het werken met kleur op een tweedimensionaal vlak,” zo omschrijft de schilder-afdeling haar activiteiten, en er wordt bijgezegd dat de grenzen van het schilderen sterk vervaagd zijn. De vier exposanten tonen aan wat er binnen de gebruikte definitie van schilderkunst zoal mogelijk is.

Louise van Terheijden is, ondanks haar onmiskenbaar op hedendaagse stijlen georiënteerde werkwijze, de meest traditioneel werkende. Zij schildert op doek en haar doeken zijn rechthoekig. Voor het overige is zij een duidelijke exponent van de nieuwe, „wilde” richting in de schilderkunst. Haar werk is zéér expressief. De vlammen slaan er bij wijze van spreken uit. Het kan zo gek niet gaan of er is in de schilderijen een schreeuwende mond, een relkende arm of een tastende voet te zien. Hoewel deze werken wel erg veel emotie over de toeschouwer uitstorten, en daardoor met z'n allen naast elkaar gemakkelijk te veel zouden kunnen worden, moet gezegd worden dat elk werk op zich een integer emotioneel document is.

Cor Dera maakt min of meer vlakke, grillig gevormde objecten,

die tegen een wand gehangen werden. Het onderlinge samenspel van de zeer natuurlijk aandoende vormen deelt duidelijk een rol, ondanks het feit dat het om afzonderlijke werken gaat.

Het is vooral de verrassende vanzelfsprekendheid die de werken van Dera kenmerkt.

Peter Geerts heeft naast een aantal kleine collages die van zekere gevoeligheid getuigen, ook dergelijke grille objecten, maar zijn vormtaal heeft een meer mechanisch karakter. Daar is het niet minder om, maar het is wel iets minder gemakkelijk toegankelijk.

Beslist indrukwekkend is een samengesteld werk waarin veel zwart en donkerrood met elkaar in gevecht gewikkeld lijken.

Verreweg het moeilijkst toegankelijk is het werk van Helma Veugen. Kwistig met glas en siliconenkit strooit zij een eindeloze hoeveelheid objecten en objectjes rond die niet meer zijn dan een volstrekt toevallige samenvoeging van rommel. Er zal best een intelligente babbelaar achter dit werk schuilen, maar op zich ontbeert het elke aantrekkingskracht.

Ans Verdijk vertegenwoordigt de afdeling ruimtelijke vormgeving van de academie. Met eenvoudige natuurlijke materialen maakt zij ruimtelijke objecten zoals een vogel zijn nest, met dit verschil dat het vogelnest een duidelijke functie heeft terwijl Verdijks werk gekenmerkt wordt door funktieloosheid. Het rechthoekig glazen hok waarin zij haar werk toont is door Verdijk omgetoverd tot een boeiende wereld van objecten. De eenvoud van materiaal en vormtaal appelleert aan de meest elementaire, om niet te zeggen primitieve, gevoelens van schoonheid.

1982

Tilburgse Couriers